

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. november 1986

om et FIM-lån til fordel for en virksomhed, der fremstiller mineralvand og glasflasker

(Kun den franske udgave er autentisk)

(87/194/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med nævnte artikel at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger og under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den franske regering anmeldte i overensstemmelse med bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, den 11. november 1985 et støtteprojekt til Kommissionen til fordel for en virksomhed, der fremstiller mineralvand og glasflasker.

Projektet omfatter et lån fra Fonds Industriel de Modernisation (FIM) på 70 mio ffr. til en investering på 266,5 mio ffr, som modtagervirksomheden påtænker at gennemføre i 1985/86 for i det væsentlige dels at øge og automatisere sin produktion af glasflasker, dels at øge produktionen i de to tappeanlæg sideløbende med energibesparelser og forbedring af arbejdsvilkårene.

I beslutning 85/378/EØF⁽¹⁾ har Kommissionen overfor de franske myndigheder præciseret, at ydelse af lån fra

FIM måtte betragtes som støtte efter EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, og at der i alle tilfælde af stor betydning på forhånd skulle gives underretning om sådan långivning på udkaststadiet.

Disse lån blev ved udgangen af 1985 ydet til en rente på 8,75 % med en højeste løbetid på ti år og en afdragsfri periode på op til to år. Lånene ydes til støtte af innoverende investeringer, herunder særlig installering af højteknologimaskiner og -udstyr, udvikling af kontorautomatisering og bioteknologi.

II

Kommissionen besluttede efter en gennemgang af støtteprojektet på grundlag af EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, ud fra en analyse af markedet for de pågældende varer og under hensyntagen til oplysninger fra de franske myndigheder den 18. december 1985 at indlede proceduren i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for støtten i form af et lån på 70 mio ffr. fra FIM til omhandlede producent af mineralvand og glasflasker som følge af støttens indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne og på konkurrencen mellem den støttemodtagende virksomhed og dennes konkurrenter i Fællesskabet.

Som led i nævnte procedure har Kommissionen opfordret den franske regering samt de øvrige medlemsstater og andre interesserede end medlemsstaterne til at fremsætte deres bemærkninger.

(¹) EFT nr. L 216 af 13. 8. 1985, s. 12.

Den franske regering svarede den 2. april 1986 på Kommissionens skrivelse af 24. december 1985, i hvilken Kommissionen meddelte den franske regering, at den havde indledt proceduren i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2.

Den franske regering anførte bl.a., at ydelsen af det pågældende FIM-lån ikke ville true med at fordreje samhandelen mellem medlemsstaterne, men ville bidrage til udvikling af en erhvervsgren på en måde, der var forenelig med europæiske interesser. Lånet skulle ydes til finansiering af investeringer, der sigtede på indførelse af innoverende teknik og automatisering af hele produktionsforløbet samt kontrol- og kvalitetsforbedring og energibesparelser.

Som led i høringen af de øvrige interesserede fremsatte tre medlemsstats regeringer samt én brancheorganisation deres bemærkninger til Kommissionen.

III

Det FIM-lån, som den franske regering påtænker at yde, indeholder elementer af støtte efter EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, derved, at den støttemodtagende virksomhed ved hjælp af statsmidler aflastes for en del af de investeringsomkostninger, som den normalt skulle påtage sig.

Produktionen og forbruget af mineralvand i Fællesskabet er vokset med ca. 40 % i perioden fra 1975 til 1984 fra ca. 63 mio hl til ca. 88 mio hl. Denne stigning er mere eller mindre udtalt alt efter medlemsstat.

Frankrig er den største producent i Fællesskabet med en produktion på 33,8 mio hl i 1983, efterfulgt af Tyskland, Italien og Belgien.

I visse medlemsstater er det årlige forbrug pr. indbygger endnu meget ringe (enkelte liter), men udviser en stærk stigende tendens, medens det i Frankrig og i Belgien er på ca. 55 liter og i Tyskland 50 liter.

I samme periode er handelen inden for Fællesskabet med mineralvand blevet praktisk taget fordoblet fra 289 000 tons til 583 000 tons svarende til en værdi af 224,8 mio ECU og 6,3 % af produktionen. I 1984 tegnede den franske eksport sig for ca. 73 % i mængde og over 80 % i værdi af denne handel, medens den franske produktion udgør mindre end 40 % af produktionen i Fællesskabet.

Ca. 90 % af produktionen og afsætningen af mineralvand i Frankrig kontrolleres af fire større industrikoncerner. Modtageren af det pågældende FIM-lån er den største af disse koncerner og endvidere den største i branchen inden for Fællesskabet. Virksomheden tegner sig for ca. 30 % af markedet i Frankrig, hvad angår ikke karboniseret mineralvand, og over 50 %, hvad angår karboniseret

mineralvand. Virksomheden er stærkt eksportorienteret i sin produktion og udfører sine varer til såvel de øvrige medlemsstater som tredjelande. Dens omsætning af mineralvand, der er i konstant stigning, udgjorde 2 618 mio ffr. i 1983/84 mod 2 344 mio ffr. i 1982/83.

Eksporten i 1983/84 tegnede sig for 887 mio ffr., heraf over halvdelen i de øvrige medlemsstater, mod 738 mio ffr. i 1982/83.

Hvad angår emballageglas, skal det bemærkes, at produktionen af hulglas i Fællesskabet faldt igennem 80'erne, særlig på grund af anvendelsen af konkurrerende materialer og energipriserne; dette har betydet, at flere fabrikker i medlemsstaterne har måttet lukke. I Frankrig er produktionen af hulglas derimod steget med 8 % siden 1979 (Fællesskabet = 5 %); den franske industri havde i 1983 den største produktion og tegnede sig for 27 % af produktionen i Fællesskabet. Frankrig er dog fortsat nettoimportør af hulglas.

Glas er fortsat det mest dominerende emballagemateriale til karbonholdige drikkevarer. Til gengæld vinder plast i flere medlemsstater, herunder Frankrig, frem på markedet for mineralvand. Emballageprisen er et af de afgørende elementer i kostpriserne for drikkevarer.

Set på baggrund af ovenstående betragtninger, situationen på det pågældende marked og den pågældende virksomheds stilling på dette marked vil den af den franske regering påtænke støtte kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencen efter EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, idet den pågældende virksomhed og den franske produktion af drikkevarer og glasemballage favoriseres.

Når en finansiel støtte fra staten betyder en styrkelse af visse virksomheders stilling i forhold til andre, som konkurrerer med dem i Fællesskabet, må en sådan støtte antages at påvirke disse andre virksomheder.

I EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, stadfæstes princippet om, at støtte, der opfylder de deri anførte kriterier, er uforenelig med fællesmarkedet. Hvad angår undtagelserne fra dette princip, kan de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 2, anførte ikke bringes i anvendelse i den foreliggende sag i betragtning af den påtænkte støttes art og målsætning.

Ifølge EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, skal støtte, for at kunne betragtes som forenelig med fællesmarkedet, vurderes i en fællesskabssammenhæng og ikke blot i henseende til en enkelt medlemsstat. For at sikre, at fællesmarkedet fungerer korrekt, og for at tage hensyn til de i EØF-traktatens artikel 3, litra f), fastsatte principper, skal undtagelserne fra princippet i EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, fortolkes snævert i forbindelse med gennemgangen af enhver støtteordning og enhver individuel støt-teforanstaltning.

Undtagelserne kan i særdeleshed kun bringes i anvendelse, når Kommissionen finder det godtgjort, at de begunstigede virksomheder ikke uden en sådan støtte ville blive foranlediget af markedsforholdene til at træffe dispositioner, der kan bidrage til at nå et af de tilstræbte mål.

At indrømme undtagelse i tilfælde, som ikke bidrager til realisering af et sådant mål, eller hvor støtten ikke er nødvendig hertil, ville være ensbetydende med, at erhvervsgræne eller virksomheder i visse medlemsstater fik urimelige fordele, hvorved deres finansielle stilling ville blive kunstigt styrket, samt at vilkårene i samhandelen mellem medlemsstaterne blev påvirket og konkurrencen fordrejet uden nogen begrundelse i den fælles interesse, jf. EØF-traktatens artikel 92, stk. 3.

Den påtænkte støtte falder under henvisning til ovenstående ikke ind under nogen af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, anførte kategorier af undtagelser. Det må i henseende til bestemmelserne i dette stykkes litra a) og c) vedrørende støtte til fremme af udviklingen af visse regioner fastslås, at de områder, i hvilke investeringerne skal finde sted, ikke er kendetegnet af en usædvanlig lav levestandard eller en alvorlig underbeskæftigelse, jf. undtagelsen i litra a).

Hvad angår undtagelsen i litra c), vil den af den franske regering planlagte støtte ikke kunne fremme udviklingen af visse økonomiske regioner, som omhandlet i denne bestemmelse.

FIM-lån er ikke generelt begrænsede til virksomheder, der er aktive i forudbestemte økonomiske sektorer og områder.

De er således ikke beregnet til at opveje regionale handicaps, og den franske regering har i det foreliggende tilfælde i øvrigt ikke anført nogen begrundelse af denne art til at berettige ydelsen af lånet på 70 mio ffr. til den pågældende virksomhed.

Hvad angår undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra b), er det tydeligt, at den pågældende støtte ikke sigter på at fremme virkeliggørelsen af et projekt af fælles interesse eller på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den franske økonomi.

Endelig må det, hvad angår undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), vedrørende støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgræne, fastslås, at det pågældende FIM-lån hovedsagelig er bestemt til modernisering og udvidelse af produktionsanlæg. Sådanne investeringer, der er nødvendige til at sætte den støttemodtagende virksomhed i stand til effektivt at efterkomme en stigende efterspørgsel efter de pågældende varer, gennemføres normalt, uden at incitamentet i form af støtte er nødvendige. Det er helt

normalt og i producentens egen interesse, at denne anvender teknik og materialer, der giver de bedste resultater med hensyn til nedsættelse af driftsomkostninger, herunder energiforbrug.

Den franske virksomheds konkurrenter er udsat for samme problemer, men har ikke adgang til støtte til dækning af en del af de nødvendige omkostninger til løsning af problemerne. At acceptere, at der ydes et FIM-lån på 70 mio ffr. til ovennævnte franske fabrikant af mineralvand ville være ensbetydende med at påføre dennes konkurrenter ulemper, som vil kunne give sig udslag i en uberettiget nedgang i disses salg.

Kommissionen skønnede af disse årsager i tre beslutninger 82/774/EØF ⁽¹⁾, 82/775/EØF ⁽²⁾, og 82/776/EØF ⁽³⁾, at en af den belgiske regering påtænkt støtte til ganske lignende investeringer, der skulle gennemføres af producenter af mineralvand og læskedrikke i Belgien, var uforenelig med fællesmarkedet og derfor ikke måtte ydes. Situationen i den pågældende sektor har ikke ændret sig mærkbart siden da, og Kommissionen skønner derfor, at den må henholde sig til samme sektorale betragtninger i den foreliggende sag.

En støtte til modernisering og udvidelse af de pågældende produktionsenheder opfylder derfor ikke de krav med hensyn til udvikling af den pågældende sektor, idet samhandelsvilkårene vil blive ændret på en måde, der strider mod den fælles interesse, jf. artikel 92, stk. 3, litra c), —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ydelsen af et FIM-lån på 70 mio ffr., der udgør en støtte efter EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, til en virksomhed, der fremstiller glasflasker og karbonholdigt og ikke-karbonholdigt vand, som blev anmeldt til Kommissionen ved skrivelse af 11. november 1985, er uforenelig med fællesmarkedet, og den franske regering må ikke iværksætte den.

Artikel 2

Frankrig træffer de nødvendige forholdsregler til at efterkomme denne beslutning inden for en frist på en måned fra dens meddelelse og underretter inden for samme frist Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT nr. L 323 af 19. 11. 1982, s. 31.

⁽²⁾ EFT nr. L 323 af 19. 11. 1982, s. 34.

⁽³⁾ EFT nr. L 323 af 19. 11. 1982, s. 37.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. november 1986.

På Kommissionens vegne

Peter SUTHERLAND

Medlem af Kommissionen
